

»Vandmiljøovervågningen vedrørende grundvand foretages af amterne. GEUS udarbejder den nationale rapport om grundvandet, og grundvandet indgår i den sammenfattende faglige rapportering til Folketinget om vandmiljøets tilstand. Denne rapportering er udarbejdet af DMU, GEUS og Miljøstyrelsen (Faglig rapport fra DMU, nr. 447).

DMU og DJF har vurderet, at ved fuld implementering af VMP II i 2003 vil der på sigt være en udvaskningsreduktion på 48 %. GEUS' vurdering af grundvandets tilstand er baseret på data fra 1990-2002. Det er derfor ikke relevant at sammenholde de 48% nitratudvaskningsreduktion med målte data for grundvandet.

I de fem landovervågningsoplande måles der i det helt unge grundvand. På sandjord er der konstateret et fald i udvaskningen af nitrat fra rodzonen og en tendens til et fald i det nydannede grundvand. På lerjord kan der konstateres et tilsvarende fald i udvaskningen af kvælstof, mens der endnu ikke kan påvises nogen signifikant reduktion i det nydannede grundvand. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at forudsæ, hvornår effekterne vil kunne ses i det nydannede grundvand på lerjord.

Udover landovervågningsoplandene har GEUS inddraget 39 boringer med ungt grundvand dannet efter vedtagelsen af Vandmiljøplanen. Disse viser varierende udviklingstendenser, men det vurderes at 1/3-del viser faldende nitratindhold.

Formuleringen i Del V af forberedelse af Vandmiljøplan III er baseret på sandjorde, hvilket burde være præciseret.«

Spm. nr. S 1346

Til udenrigsministeren (16/12 03) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvordan mener udenrigsministeren, at EU bør forholde sig til kravet fra 44 lande om at tage tre af fire af Singapore-emnerne helt af bordet, og at det fjerde ikke bliver genstand for forhandlinger i den nuværende situation?«

Svar (12/1 04)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har ved skrivelse af 18. december 2003 fremsendt en orientering til Folketingets Europaudvalg om mødet den 15. og 16. december 2003 i WTO's Generelle Råd om fortsættelse af forhandlingerne i Doha-runden. Det fremgik bl.a., at der fortsat er for store meningsforskelle til, at det på nuværende tidspunkt kan lade sig gøre at udarbejde et rammedokument for de videre forhandlinger, men bestræbelserne på at nå til enighed om et sådant dokument vil fortsætte i 2004 med fokus på en række centrale spørgsmål på de fire hovedområder: Landbrug, det afrikanske bomuldsinitiativ, markedsadgang for ikke-landbrugsprodukter og Singapore-emnerne (investeringer, konkurrence, handelslettelse og åbenhed i offentlige indkøb).

Fra EU's side har man i det hidtidige forhandlingsforløb som udgangspunkt vurderet, at alle Singapore-emner burde være af interesse for udviklingslandene. Dette har også været tilfældet for de relativt mest omdiskuterede emner, investeringer og konkurrence. Bl.a. har EU vurderet, at ensartede, globale regler på investeringsområdet, som kan sikre transparente og forudsigelige lovgivningsforhold vedrørende investeringer i udviklingslandene, som i dag alene tiltrækker en lille andel af de globale investeringer, ville bidrage til, at disse udviklingslande kunne tiltrække flere investeringer og dermed bidrage til, at landene får større andel af den økonomiske aktivitet i verden. Samtidig har det spillet en rolle for EU, at hvis der ikke er udsigt til en WTO-aftale på investeringsområdet, vil det øge sandsynligheden for, at store økonomiske aktører ensidigt går videre med bilaterale investeringsaftaler. Sådanne bilaterale aftaler vil de fattige lande realistisk set formentlig have sværere ved at præge end en multilateral aftale i WTO-regi, som alle medlemslande kan få indflydelse på.

Også en WTO-aftale på konkurrenceområdet har EU hidtil vurderet ville være i udviklingslandenes interesse. En konkurrenceaftale ville således kunne regulere spørgsmål af betydning for landene, fx opstille ensartede, internationale regler om multinationale selskabers adfærd, monopoler og karteldannelse.

De to andre Singapore-emner – regler vedrørende handelslettelse (dvs. regler til at modvirke toldbureaukrati) og regler vedrørende transparens i offentlige indkøb – har været mindre kontroversielle i WTO-drøftelserne.